

прѣмнога отъ пѣтешествіе то странникъ, като нѣмаше нищо друго да прѣдложи за яденіе, ни хлѣбъ, ни друго ястіе, освѣнъ солено мясо, което на дълго врѣмя ся съхранява, безъ да ся поврѣди, той по свое то страннолюбіе и крайнѣ нуждѣ, прѣдложи му хранѣ, коуж то тогава имаше, като помняше отъ писанія та, че по нуждѣ може да бжде промѣненіе въ законъ тѣ, и че страннолюбіе то е жертва Богу благопріятна. При други тѣ и това умълчяхте, противници, кое то все тамо пише Созоменъ: че Святый тѣ старецъ, прѣди да прѣдложи онова ястіе пѣтнику, прилѣжно просяше отъ Бога прощеніе. Нѣ коя нужда бѣше да проси прощеніе, ако не бы законъ тѣ одѣлжявалъ да ся но ядѣтъ такыва ястія въ четыредесятницѣ тѣ? Най послѣ и това е писано тамо, че онзи пѣтникъ нещяше да яде извѣстнѣ тѣ онжѣ хранѣ, гато говоряше за себе си че е Христіянинъ. Отъ това слѣдува, че не трѣбва да ся чюдять на това Протестанти тѣ, кога то имъ казваме, че не сѣ Христіане, понеже въ четыредесятницѣ тѣ ядѣтъ мясо до сытость.

Непрѣставать Протестанти тѣ да шепнѣтъ на просты тѣ хора и това: Като сѣ натоварени Христіяни тѣ съ яремъ тѣ на посты тѣ, то гдѣ е христіянска та свобода, за коуж то Ап. Павелъ много пѣти говори?

Отговаряме: Истинна та свобода Евангелска има двоенъ съставъ:

Первый тѣ е, да бждемъ свободны отъ роб-